

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 21. června 2023
č. j. MSP-461/2022-ODKA-SPZ/7
Počet listů: 5
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obviněný L. H., obviněný V. P. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy: trestní spis Okresního soudu v Benešově, sp. zn. 1 T 38/2020

Podle § 266 odst. 1,2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněného L. H. a ve prospěch a obviněného V. P.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2020, č. j. **13 To 257/2020 - 466**, pokud jako soud odvolací k odvolání obviněného L. H. proti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 7.9.2020 č.j. 1T 38/2020-427 podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek částečně zrušil, a to ohledně obviněného L. H. ve výroku o trestu, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, že obviněného L. H. za tento přečin a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2019, č. j. 12 To 291/2019 - 292, odsoudil podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl obviněný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou a podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále

proti rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 7. 9. 2020, č. j. **1 T 38/2020 - 427**, pokud jím bylo rozhodnuto o vině obviněných L. H. a V. P. přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a o zavázání obou obviněných k náhradě škody poškozenému P. H. ve výši 240.000 Kč.

Napadená rozhodnutí

1. Rozsudkem samosoudkyně Okresního soudu v Benešově ze dne 7. 9. 2020, č. j. 1 T 38/2020 - 427, byli obviněni L. H. a V. P. uznáni vinnými přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku.
2. Uvedeného přečinu se obvinění podle výroku o vině dopustili tak, že poté co se v přesně nezjištěné dny v prvním týdnu dubna 2019 dohodli na odcizení demontované kovové výrobní haly uložené v průmyslovém areálu na pozemku parc.č. XY v Benešově, místo navštívili, dohodli se na odvozu komponentů haly za pomoci nákladního automobilu s hydraulickou rukou, odprodání haly do sběrný druhotných surovin a rozdělení si finanční částky získané touto činností s vědomím, že k demontované hale nemají vlastnické ani žádné jiné oprávnění, obviněný L. H. po dohodě s obviněným V. P. domluvil ve společnosti XY, že od něho komponenty haly vykoupí, za součinnosti pracovníků společnosti XY, poskytující pro prvně jmenovanou společnost přepravní služby, se dohodl s řidičem společnosti M. S. na naložení a odvezení komponentů haly v dopoledních hodinách dne 7. 4. 2019, v tento den v přítomnosti obviněného V. P. navedl obviněný L. H. řidiče, který přijel s nákladním automobilem tovární značky MAN, registrační značky XY, do průmyslového areálu, kde dle pokynů obviněného L. H. naložil 8 kusů svislých kovových nosníků o rozměru 7 m x 25 cm x 25 cm, 20 kusů vodorovných propojovacích kovových nosníků o rozměru 6 m x 25 cm x 25 cm, kompletní opláštění haly o celkové ploše nejméně 600 m², tvořené vlnitými plechovými obdélníky o rozměru 6 m x 1 m, 16 kusů vodorovných propojovacích nosníků, poté obviněný L. H. odjel s řidičem nákladního automobilu do výkupu druhotných surovin v Praze, kde byly věci složeny, což se opakovalo též den ještě jednou, při druhém odvozu odcizených komponentů do výkupu druhotných surovin nákladní automobil následoval v osobním automobilu obviněný V. P., který pak odvezl obviněného L. H. z Prahy zpět, na pokyn obviněného L. H. byla částka 42.998 Kč za výkup zaslána na účet jeho přítelkyně č. XY, získané finanční prostředky si ponechal obviněný L. H., odcizením věcí způsobili poškozenému P. H., škodu ve výši nejméně 240.000 Kč.
3. Obviněný L. H. byl za tento trestný čin a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2019, č. j. 12 To 291/2019 - 292, odsouzen podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků a 6 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2019, č. j. 12 To 291/2019 - 292, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
4. Obviněný V. P. byl za tento trestný čin a za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu Benešov ze dne 27. 5. 2019, č. j. 1 T 64/2019 - 398, odsouzen podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k

souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen, podle § 84 tr. zákoníku byl nad obviněným vysloven dohled a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební lhůta v trvání 4 roků. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku byla obviněnému uložena povinnost, aby se v rámci dohledu podroboval namátkovému testování na přítomnost drog prováděnému probační službou a podle svých sil v průběhu zkušební doby uhradil škodu, kterou přečinem způsobil, a ke každému 30. 3., 30. 6., 30. 9. a 30. 12. každého roku dokládal probační službě její úhradu. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Benešově ze dne 27.5.2019, č. j. 1 T 64/2019 - 398, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

5. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla oběma obviněným uložena povinnost zaplatit společně a nerozdílně poškozenému P. H. škodu ve výši 240.000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený P. H. odkázán se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. Protože obviněný V. P. proti rozsudku odvolání nepodal, rozsudek stran tohoto obviněného nabyl právní moci u soudu prvního stupně dne 30. 10. 2020.
7. Na základě odvolání obviněného L. H. ve věci jednal Krajský soud v Praze, který rozsudkem ze dne 8. 12. 2020, č. j. 13 To 257/2020 - 466, podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek částečně zrušil, a to ohledně obviněného L. H. ve výroku o trestu, a podle § 259 odst. 3 trestního řádu znovu rozhodl tak, že obviněného L. H. za tento přečin a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, kterým byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2019, č. j. 12 To 291/2019 - 292, odsoudil podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl obviněný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Benešově ze dne 12. 8. 2019, č. j. 10 T 27/2019 - 262, jako i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Řízení navazující na napadené rozhodnutí

8. Usnesením samosoudkyně Okresního soudu v Benešově ze dne 23. 6. 2021, č. j. 1 T 38/2020 - 534, byl podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítnut návrh obviněného L. H. na povolení obnovy řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 1 T 38/2020. Na základě stížnosti obviněného ve věci jednal Krajský soud v Praze, který usnesením ze dne 28.7. 2021, č.j. 12 To 161/2021 - 549, stížnost zamítl jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

9. Podle § 254 odst. 1 trestního řádu platí, že nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 trestního řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo

podáno odvolání.

10. Podle § 258 odst. 1 trestního řádu odvolací soud zruší napadený rozsudek také bylo-li v přezkoumávané části rozsudku porušeno ustanovení trestního zákona (písm. d), je-li uložený trest v přezkoumávané části rozsudku nepřiměřený (písm. e), je-li rozhodnutí o uplatněném nároku poškozeného v přezkoumávané části rozsudku nesprávné (písm. f).
11. Podle § 258 odst. 2 trestního řádu platí, že jestliže je vadná jen část napadeného rozsudku a lze ji oddělit od ostatních, zruší odvolací soud rozsudek jen v této části; zruší-li však, byť i jen zčásti, výrok o vině, zruší vždy zároveň celý výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad.
12. Podle § 2 odst. 5 trestního řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
13. Podle § 2 odst. 6 trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
14. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
15. Přečinu krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 větší škodu.
16. Podle § 23 trestního zákoníku byl-li trestný čin spáchán úmyslným společným jednáním dvou nebo více osob, odpovídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama (spolupachatelé).

Posouzení dané věci

17. Se závěry okresního a krajského soudu lze souhlasit do té míry, že soudem provedené důkazy dostatečným způsobem odůvodňují závěr, že obvinění L. H. a V. P. úmyslným společným jednáním odcizili ke škodě P. H. komponenty demontované kovové výrobní haly, které odvezli do sběrný a za výkup odcizených komponentů inkasovali částku 42.998 Kč, kterou si dle předchozí dohody měli rozdělit, k čemuž následně nedošlo, neboť obviněný H. si většinu peněz

ponechal pro sebe. Rovněž lze souhlasit s tím, že bylo nade vší pochybnost prokázáno zavinění obou obviněných spočívající v úmyslu přisvojit si cizí věc, když obhajoba obviněného H. v tomto směru byla vyvrácena nejen výpovědí obviněného P., ale také okolnostmi případu i předem dohodnutým způsobem vypořádání zisku z prodeje odcizených komponentů (viz body 2.3. a 6 odůvodnění rozsudku soudu I. stupně).

18. Na tomto závěru nemění nic ani námitka obviněného L. H. opřena o čestné prohlášení obviněného P. o křivém obvinění spoluobviněného H., která byla předmětem řízení o návrhu obviněného L. H. na povolení obnovy řízení, který byl zamítnut. Soud změně výpovědi V. P. a jeho čestnému prohlášení neuvěřil s poukazem na to, že aktivní účast obviněného H. na uvedeném trestném činu i subjektivní stránka jeho jednání, byla spolehlivě prokázána. Dokazování provedené v rámci rozhodování o obnově řízení nebylo způsobilé tento závěr zvrátit, respektive nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí ve věci. Ve vztahu k zavinění obviněného H. nebyl uplatněn žádný nový důkaz, který by mohl změnit závěry soudů v původní trestní věci stran této otázky. Rozhodnutí okresního ani krajského soudu netrpí žádnými vadami, obě rozhodnutí byla řádně odůvodněna a porušení zákona zjištěno nebylo. Rozhodnutí soudů obou stupňů, týkající se zamítnutí návrhu na povolení obnovy řízení, lze proto považovat za zcela zákonná a odůvodněná.
19. Pochybení však bylo zjištěno v řízení týkajícím se merita věci. Za vadný je nutno považovat výrok o vině v rozsudku soudu I. stupně, a to konkrétně ve skutkovém závěru týkajícím se množství konkrétně odcizených věcí a na to navazující závěr o výši škody způsobené jednáním obviněných a právní kvalifikaci jejich společného jednání. Obvinění byli odsouzeni za odcizení **8 ks svislých kovových nosníků** o rozměru 7 m x 25 cm x 25cm, **16 ks vodorovných propojovacích nosníků**, dále **20 ks vodorovných propojovacích kovových nosníků** o rozměru 6 m x 25 cm x 25cm a **kompletní opláštění haly o celkové ploše nejméně 600 m²**, tvořené vlnitými plechovými obdélníky o rozměru 6 m x 1 m, čímž způsobili škodu ve výši nejméně **240.000 Kč**. Závěr o odcizení celkového množství 36 ks vodorovných nosníků a kompletního opláštění budovy, ani závěr o minimální výši způsobené škody v částce 240.000 Kč, však nemají oporu v provedeném dokazování. K tomu je nutno uvést následující.
20. Z opatřených důkazů byly k otázce množství odcizených komponentů zjištěny následující skutečnosti. Obviněný L. H. se k hlavnímu líčení nedostavil. V přípravném řízení se hájil tím, že mu obv. P. řekl, že je s majitelem pozemku dohodnut na odvozu šrotu a žádal jej o pomoc při zajištění odvozu tohoto šrotu, což učinil. Dále se vyjádřil k důvodům, pro které následně zadržoval vyplacení peněz z prodeje železa obviněnému P. Konkrétní vyjádření k množství odcizených komponentů výrobní haly však neposkytl, pouze uvedl, že vůbec nevěděl, o jaké množství železa se jedná, na místo se dostavil poprvé až několik hodin před nakládkou. Obviněný P. mu řekl, že již v minulosti ze stejného místa odvážel nějaké hliníkové plechy, a to do sběrný v Bystřici, za spolupráce J. R. V další výpovědi obviněný H. potvrdil, že skutečně byl odesílatelem e-mailu ze dne 1. 4. 2019 společnosti XY s předmětem „Odvoz železa, cca 10tun“ (č. 1. 84).
21. Z doloženého obsahu emailu (č.l. 84), vyplývá, že obviněný H. společnosti XY v rámci objednávky odvozu komponentů mj. sdělil, že se jedná o likvidaci staré haly, kde rozměry sloupů sahají do 6 m a váha k půl tuně. Odvoz byl plánován na neděli (7.4.2019).
22. Obviněný V. P. v přípravném řízení mj. k samotné nakládce materiálu dne 7. 4. 2019 uvedl, že osobně sledoval nakládku pouze asi 3 minuty, přičemž celý proces nakládky organizoval právě obviněný H. K množství a popisu materiálu odvezeného obv. H. obviněný P. uvedl, že se odvážela hromada vlnitého plechu a odhadem 20 ks traverz různé délky, přičemž 3 nejdelší

traverzy zůstaly na místě. Na výkupce ze sběrný pak byla uvedena hmotnost materiálu 11 nebo 12 tun. Obv. P. však také uvedl, že materiál z předmětné haly odvážel již dříve, přede dnem 7.4.2019 a to někdy na jaře 2019, jednak s J. R. balík vlnitých plechů, asi 10 ks za jehož výkup utržili 3 až 4 tis. Kč, které si rozdělili a dále pak s A. V. na dalších asi 25 – 30 ks vlnitých plechů za které utržili 5.000 Kč. Zbylý materiál, s výjimkou 3 zbylých traverz, odcizili právě s obviněným H. U hlavního líčení obviněný V. P. rovněž potvrdil, že část materiálu (vlnité plechy) odvezl již na jaře bez účasti obviněného H. Pokud šlo o množství věci, které odváželi s obv. H., pak měl za to, že to, že s obviněným H. se odvážely hlavně ty těžké traverzy, vlnitých plechů už tam asi moc nebylo.

23. Poškozený P. H. byl v procesním postavení svědka slyšen až u hlavního líčení, a v rámci této výpovědi neposkytl konkrétní vyjádření ke specifikaci a množství odcizeného materiálu, pouze uvedl, že na předmětném pozemku měl od roku 2015 uskladněny komponenty rozložené haly v ceně cca 250.000 Kč až 350.000 Kč, která se během týdenního horizontu vytratila. Bylo odcizeno vše, kromě 4 nosníků – sloupů o délce 8,5 m. Ztratily se plechy a sloupy, o délce asi 7 metrů, a dále asi 4 ks svařenců, které tvořily střechu. Hala se dala buď prodat nebo znovu postavit. Trval na náhradě škody ve výši 250.000 Kč. Hliníkové plechy střechy měly celkový rozměr asi 200 m², kdyby se ztratila část plechů, bylo by to poznat, protože byly spojeny páskou do balíků. P. H. se k množství odcizených komponentů blíže vyjádřil v přípravném řízení, v rámci podaného vysvětlení dle § 158 odst. 6 tr. řádu tak, že bylo odcizeno 8ks svislých železných nosníků o délce 7m x 25cm x25 cm, 16ks vodorovných propojovacích nosníků o rozměru 6mx25cmx25cm a kompletní plechové opláštění haly z vlnitých plechů o rozměru 600 m², vše o celkové hmotnosti asi 21 tun.
24. Svědek P. H., jednatel ve společnosti XY k popisu vykupovaného materiálu nebyl schopen nic uvést, nevěděl, co se vykupovalo, fyzicky to neviděl. Pouze potvrdil, že odvoz materiálu zajišťovala pro jejich společnost firma XY. V rámci vysvětlení v přípravném řízení dle § 158 odst. 6 tr. řádu, podrobně vysvětlil způsob fakturace výkupu materiálu (od firmy XY pro firmu XY za odvoz materiálu a od obviněného H. pro firmu XY).
25. Svědek M. S., řidič nákladního vozidla firmy XY u hlavního líčení vypověděl, že se nakládaly vlnité plechy a železné traverzy, potvrdil, že nakládku organizoval výhradně obv. H. Nenaložili všechno, něco tam zůstalo, něco se nevešlo, bylo to moc dlouhé. Odvážené plechy svázané nebyly, ale byly řádně vyskládané. Všechno to bylo jakoby na jednom místě, možná byly na dvou hromádkách. V rámci podaného vysvětlení v přípravném řízení uvedl, že naložil a odvezl materiál nadvakrát. Celkem se jednalo o 20 ks traverz o délce 6 až 7 metrů a dále vlnité plechy, asi jeden metr vysoký štos, každý plech o rozměrech 6 m x 1 m. Celková hmotnost nákladu byla 11.410 kg. Svědek J. R. svou výpovědí u hlavního líčení nepřispěl k objasnění množství materiálu, popřel, že byl odvážel s obv. P. nějaké plechy. V rámci podaného vysvětlení v přípravném řízení uvedl, že na přelomu měsíce března a dubna 2019 na místě viděl odhadem asi 20 ks traverz o délce 6 – 8 m a dva balíky vlnitého plechu, s P. se snažil domluvit na odvozu a prodeji tohoto materiálu, ale tento návrh neuskutečnili. Extrakcí dat z mobilního telefonu obviněného P. se podařilo získat z komunikace s obv. H. pouze jednu fotografii balíku vlnitých plechů o rozměru 6x1 m ze dne 20.3.2019.
26. Ze zmíněných údajů uváděných v podaných vysvětlení nebylo možno vycházet, neboť v rámci hlavního líčení nebyla provedena jako důkaz procesním postupem dle § 211 odst. 6 tr. řádu i přes souhlas státního zástupce s jejich čtením (viz čl. 9 protokolu o HL ze dne 17.6.2022). Z opatřeného kamerového záznamu snímajícího odvoz odcizeného materiálu nákladním vozidlem, nebylo možno zjistit konkrétní množství a druh jednotlivých odvážených věcí.

27. Jedinými procesně použitelnými důkazy, z nichž bylo možno zjistit množství materiálu vykoupeného od obviněného H. jsou listinné materiály, které byly v rámci hlavního líčení předloženy stranám k nahlédnutí dle § 213 odst. 1 tr. řádu. Jedná se konkrétně dva doklady nazvané jako „výkupka“ ze dne 8.4.2019, z nichž shodně vyplývá výkup celkového množství 11.410 kg železného materiálu. Výkupka č. C1588531 (č.l. 86) dokumentuje odvoz materiálu společností XY. pro společnost XY.r.o, a obsahuje specifikaci materiálů pouze jako dlouhé díly Fe 16 a Fe17, a dále 800 kg železných plechů Fe 27 bez bližší specifikace. Výkupka č. V 192145 na výkup totožného množství železného materiálu od obviněného L. H. společností XY obsahuje již jen specifikaci Fe 27 - 800kg a Fe 16 10.610 kg.
28. Žádné další důkazy ve vztahu k specifikaci odcizených věcí a objektivizaci jejich hodnoty, nebyly v průběhu hlavního líčení opatřeny a provedeny.
29. Z odůvodnění rozsudku soudu I. stupně (v bodě 5.) lze mj. zjistit, že „soud měl k dispozici odborné vyjádření k vyčíslení škody...“. K tomu je však nutno uvést, že jediným, k hodnotě věci provedeným důkazem, bylo pouhé vyjádření poškozeného P. H., který si hodnotu výrobní haly cenil na částku 250.000 Kč až 350.000 Kč, přičemž k trestnímu řízení se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 250.000 Kč, odůvodněnost svého požadavku však nedoložil žádnými doklady.
30. V přípravném řízení byl sice opatřen dokument označený jako odborné vyjádření (viz č.l. 190) ze dne 12.8.2019, od společnosti XY, zabývající se pronájmem mobilních hal a party stanů, se stanovením hodnoty obdobné výrobní haly na částku v rozmezí 240.000 Kč až 270.000 Kč (č. 1. 190), ovšem je nutno zdůraznit, že podle znění protokolů z hlavního líčení (ani podle znění zvukového záznamu z hlavního líčení) důkaz čtením tohoto odborného vyjádření nebyl soudem fakticky vůbec proveden. I kdyby však tento důkaz procesně účinným způsobem proveden byl, je třeba doplnit, že předmětné odborné vyjádření se vztahovalo k hodnotě celé výrobní haly o rozměru 18 m x 10 m (o poškozeným odhadnuté hmotnosti na 28 tun), avšak, jak je výše uvedeno, **z provedených důkazů vyplynulo odcizení toliko určitých komponentů haly (o celkové hmotnosti 11.410 kg)**. Z výpovědi obviněného P. totiž jasně vyplynulo, že část haly byla obviněným P. postupně odcizena, již před 7.4. 2019, a to bez účasti obviněného H.
31. Lze tedy uzavřít, že obsah provedených důkazů poskytuje dostatečný podklad pouze pro ten skutkový závěr, že obvinění L. H. a V. P. si společným úmyslným jednáním přisvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili, když obhajoba obviněného H. ohledně nenaplnění subjektivní stránky tohoto jednání z jeho strany, byla vyvrácena. Skutkové závěry uvedené v napadeném rozsudku ohledně množství konkrétních komponentů výrobní haly a jejich hodnoty, tedy výši způsobené škody, však oporu v provedeném dokazování nemají. Odůvodnění rozsudku nalézacího soudu v těchto ohledech je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Rozsudek v bodě 7. odůvodnění obsahuje pouze konstatování, že obvinění způsobili škodu přesahující 50.000 Kč, přičemž není zřejmé, z jakých konkrétních důkazů soud při konstrukci tohoto závěru vycházel. Stejně tak soud neměl dostatek podkladů ani pro formulaci zmíněného výroku o náhradě škody, neboť, jak je zřejmé z bodu 13. odůvodnění rozsudku, v tomto směru vycházel pouze z požadavku poškozeného, který však svůj nárok nedoložil žádnými doklady. Je tedy dána pochybnost o naplnění zákonného znaku způsobení větší škody a tím i o příležitosti právní kvalifikace posuzovaného jednání ve smyslu ust. § 205 odst. 3 tr. zákoníku a zákonnosti výše vyměřeného trestu.
32. Z uvedeného je zřejmé, že soud nepostupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí a při hodnocení důkazů nezohlednil veškeré podstatné důkazy a okolnosti. Ohledně skutkových a právních závěrů

nalézacího soudu přetrvávají důvodné pochybnosti, s nimiž se soud náležitě nevypořádal a rovněž své rozhodnutí neodůvodnil takovým způsobem, aby nevznikly pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a právní kvalifikace jednání. Tím porušil ustanovení § 2 odst. 5, 6 trestního řádu.

33. Těmito podstatnými vadami rozsudku soudu prvního stupně se náležitě nezabýval ani soud odvolací, byť i tyto skutečnosti byly předmětem odvolacích námitek obviněného L. H. proti výrokům o vině, trestu i náhradě škody. Krajský soud v Praze, který jednal na základě odvolání obviněného L. H., plně akceptoval skutkové i právní závěry soudu prvního stupně, které považoval za dostatečně odůvodněné a v plném rozsahu se ztotožnil s výroky o vině i náhradě škody. S ohledem na účinnost novely trestního zákoníku provedenou zákonem č. 333/2020 Sb., týkající se posuzování hranice výše škody dle ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku provedl odvolací soud pouze korekci výše trestu uloženého obviněnému L. H., jehož výměru snížil o jeden rok. Výroky o vině i náhradě škody ponechal beze změn.
34. Pokud tedy odvolací soud, na základě odvolání obviněného L. H., zrušil toliko výrok o trestu obviněného H. z rozsudku soudu 1. stupně a znovu rozhodl o odsouzení obviněného H. při nezměněném výroku o vině z rozsudku soudu 1. stupně přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, nesplnil svoji přezkumnou povinnost a porušil v neprospěch obviněných zákon v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř. a § 258 odst. 1 písm. d), e), f) odst. 2 tr. ř. V řízení jemu předcházejícím pak byl rozsudkem soudu I. stupně, pokud jím byli obvinění uznáni vinnými přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaným ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a oba obvinění byli zavázáni k náhradě škody ve výši 240.000 Kč, porušen zákon v neprospěch obviněných L. H. a V. P. v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. ve spojení s § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a v § 228 tr. řádu.
35. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

36. Ze shora uvedených důvodů **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:
  - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2020, č. j. 13 To 257/2020 – 466, byl porušen zákon v neprospěch obviněného L. H. a obviněného V. P. v ustanoveních § 254 odst. 1 tr. ř. a § 258 odst. 1 písm. d), e), f) a rozhodnutím Okresního soudu v Benešově, sp. zn. 1 T 38/2020 byl porušen zákona v odst. 2 tr. ř. § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu ve spojení s § 205 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a § 228 tr. řádu;
  - 2) podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadená rozhodnutí Krajského soudu v Praze a Okresního soudu v Benešově zrušil v celém rozsahu a aby zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušené rozsudky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;
  - 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu.

